

Skjønforretning skal kunne finde Sted, uagtet Modparten ikke har været skæbnet til at overvære samme. § 37. Ogsaa i Henseende til Udmeldelsen af Syns- og Skjønsmænd under Søs og Handelsfager og Syns- og Skjønforretningers Afhjæmning for Søs og Handelsretten, saavel som med Hensyn til Overskøn, gjælde de almindelige Regler, dog, saaledes, at Formanden, enten af egen Drift eller paa Opfordring af et af Rettens andre Medlemmer eller en af Parterne, inden Afhjæmningen kan rette Spørgsmaal til Syns- og Skjønsmændene, sigtende til at gjøre den af dem afgivne Forklaring angaaende det, hvorom deres Syn eller Skjøn er æstet, fuldstændigere eller tydeligere. Mændenes Svar blive at tilføje Protokollen. § 38.

Udenfor de Sager, hvis Gjenstand affæet fra de efter Sagens Anlæg paaløbende Renter og Procesomkostninger, ikke naaer 100 Rbd., bør Retten ikke indlade sig paa nogen Veiledning, men Formanden kan dog af egen Drift eller paa Foranledning af et af Rettens andre Medlemmer, inden eller efter Forhandlingerne, rette Spørgsmaal til Parterne angaaende saadanne Punkter, med Hensyn til hvilke deres mundtlige Foredrag har været uklart. § 39.

Sagens Formalitet kan vel forhandles og paakjendes adskilt fra Realiteten, men Sagsøgte maa altid fremsætte sine Formalitetsindsigelser under Tet. § 40. Almindelighed bør den af Parterne, der ønsker særskilt Paakjendelse af Formaliteten, fremsætte Begjæring derom paa den Dag, da Sagen falder i Rette, før Deduktionen begynder, og Forhandlingen derom begynder og sluttet samme Dag. Udsættelse bør mod den ene Parts Protest kun tilstaaes, naar Retten finder, at der er Anledning til at tilstaae saadan for at tilveiebringe Oplysninger, der kunne faae Indflydelse paa Afslutningsspørgsmaalet. § 41.

Søs og Handelsfagers Behandling bliver i det Hele at fremme med den størst mulige

Hurtighed, og navnlig bør der i Reglen kun tilstaaes ganske korte Udsættelser. Som Følge heraf blive Lovgivningens almindelige Regler angaaende Rettens Tilfyn med, at Sager ikke utilbørlig opholdes, med særdeles Strengthed at iagttage ved disse Sager, ligesom ogsaa Bestemmelsen i Forordningen af 16de Januar 1828 § 4 bliver at anvende saaledes, at der alene paa Grund af Modpartens Samtykke i det Høieste kan bevilges 8 Dages Udsættelse.

§ 42. Tilfælde af, at nogen af Parterne udeligger eller møder for sig, forholdes overensstemmende med Lovgivningens almindelige Regler; dog kommer Forordningen af 16de Januar 1828 § 12 kun til Anvendelse med den nærmere Bestemmelse, at den Part, der ikke er mødt til rette Tid, ikke kan fordrø Sagen gjenoptagen til Forhandling, om han end møder, inden Retten er hævet, saafremt der allerede er affagt Dom i Sagen, hvilket imidlertid ikke bør ske, førend een Time er forløben efter det til Sagens Foretagelse berammede Klokkeslet.

De for Hovedspørgsmaalet gjældende Regler ere i det Hele ogsaa anvendelige med Hensyn til Kontrafagsmaal.

I Søs og Handelsfager kunne Modforbringer iøvrigt gjøres gjældende uden Kontraffage og Kontrafagsmaal, forsaavidt Paastanden ikke gaaer ud paa at faae selvstændig Dom for nogen Del af Modforbringens Belsb.

§ 43. Rettens Kjendelser og Domme, der maae være ledsagede af en Angivelse af de Grunde, hvorpaa de ere byggede, kunne enten affiges umiddelbart efter Forhandlingernes Slutning eller senere paa samme Retsdag eller paa en af de nærmest paafølgende Retsdage, som ved Opdagelsen angives eller senere meddeles Parterne. De affiges efter Stemmesfæthed, saaledes at i Tilfælde af Lighed Formandens Stemme gjør Udslaget. I Paadømmelsen kunne kun de Dommere deltage, der have overværet de egentlige Forhandlinger, det er Parternes mundtlige Deduktioner og Foredrag om det, der er Gjen-